

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare la operatorii
economici**

Având în vedere condițiile actuale ale economiei, în care întărirea disciplinei economico-financiare și eliminarea tuturor disfuncționalităților și blocajelor reprezintă interes național major,

în considerarea faptului că instanța de contencios constituțional a reținut, în considerentele Deciziei nr. 392 din 16 octombrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, că statului îi revine obligația principală de a asigura, potrivit prevederilor art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituția României, republicată, protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, aceste elemente constituind situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

luând în considerare constrângerile bugetare impuse de efectele crizei economice și necesitatea implementării unor măsuri unitare la nivelul unor operatori economici,

având în vedere atribuțiile Ministerului Finanțelor Publice privind controlul respectării indicatorilor economico-financiar aprobați prin bugetele de venituri și cheltuieli ale unor operatori economici prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare atribuțiile Ministerului Finanțelor Publice rezultate din prevederile legilor bugetare anuale privind fundamentarea și justificarea sumelor acordate de la bugetul general consolidat unor operatori economici, indiferent de forma de proprietate,

ținând cont de condiționalitățile cuprinse în Aranjamentul stand-by încheiat cu Fondul Monetar Internațional,

având în vedere obligația Ministerului Finanțelor Publice de a organiza o structură de control cu atribuții privind controlul gestionării fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, precum și faptul că Ministerul Finanțelor Publice este singura autoritate competentă să verifice gestionarea fondurilor europene în situația în care există cazuri de incompatibilitate la nivelul structurilor de control organizate în interiorul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau la solicitarea autorității de certificare, când aceasta constată că structurile de control organizate în interiorul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene nu au investigat în mod corespunzător constatările cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare din rapoartele sale de verificare, întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații urgente și extraordinare a căror reglementare nu mai poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Prevederile prezentei ordonanțe de urgență reglementează inspecția economico-financiară care se efectuează la operatorii economici, astfel cum sunt definiți la art. 3 pct. 5.

Art. 2. - (1) Ministerul Finanțelor Publice efectuează inspecția economico-financiară la operatorii economici, cu privire la:

- a) măsurile de realizare a veniturilor, de reducere a cheltuielilor și de diminuare a arieratelor;
- b) respectarea reglementărilor economico-financiare și contabile;
- c) fundamentarea și justificarea sumelor acordate de la bugetul general consolidat pentru subvenționarea unor produse sau susținerea unor activități;
- d) obligațiile către bugetul general consolidat, cu excepția celor fiscale, conform competențelor legale.

(2) Obiectivele inspecției economico-financiare sunt:

- a) creșterea responsabilității operatorilor economici în exercitarea activității economico-financiare;
- b) întărirea disciplinei bugetare și economico-financiare la operatorii economici.

Art. 3. - În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. dispoziție obligatorie - act administrativ financiar cu caracter individual, emis de Ministerul Finanțelor Publice, în activitatea de inspecție economico-financiară efectuată de structurile de specialitate din cadrul acestuia;

2. control financiar de gestiune - formă a controlului financiar care se exercită în cadrul operatorilor economici privind gestionarea patrimoniului propriu și a bunurilor din patrimoniul public și privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale aflate în administrare, în concesiune sau închiriere;

3. creanță bugetară - sume cuvenite bugetului general consolidat, cu excepția celor de natură fiscală.

4. inspecție economico-financiară - activitatea de control prin care se verifică modul de implementare a măsurilor de creștere a veniturilor, de reducere a cheltuielilor și de diminuare a arieratelor, respectarea reglementărilor economico-

financiare și contabile, precum și fundamentarea și justificarea sumelor acordate de la bugetul general consolidat pentru subvenționarea unor produse sau susținerea unor activități, stabilind erori și deficiențe în activitatea economico-financiară pentru a le remedia și evita în viitor, precum și stabilirea obligațiilor către bugetul general consolidat, cu excepția celor fiscale;

5. operator economic – denumire generică ce include:

- a) regiile autonome, înființate de stat sau de o unitate administrativ-teritorială;
- b) companiile și societățile naționale, precum și societățile comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic;
- c) societățile comerciale, la care statul sau o unitate administrativ-teritorială deține o participație majoritară;
- d) societățile comerciale și regiile autonome la care persoanele juridice de la lit. a) - c) dețin direct sau indirect o participație majoritară;
- e) institutele naționale de cercetare-dezvoltare, altele decât cele care funcționează ca instituții publice;
- f) alți operatori economici, indiferent de forma de proprietate, pentru fundamentarea și justificarea sumelor acordate de la bugetul general consolidat;

Expresia operator economic nu include societăți financiar-bancare, societăți de asigurări și societatea comercială "Fondul Proprietatea" - S.A.

6. sume acordate de la bugetul general consolidat – denumire generică ce include, în principal, subvenții, transferuri, alocații și alte sume asimilate acestora, pentru subvenționarea unor produse sau susținerea unor activități.

Art. 4. – Conducătorii operatorilor economici sunt obligați să asigure organizarea și exercitarea controlului financiar de gestiune privind patrimoniul propriu și bunurile din patrimoniul public și privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale aflate în administrare, în concesiune sau închiriere.

CAPITOLUL II

Inspekția economico-financiară

Art. 5. – (1) Inspecția economico-financiară se înființează și se organizează la nivel central în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 26 alin. (1), prin preluarea activității și a personalului Direcției generale de control financiar din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se exercită prin structura de specialitate.

(2) La nivel teritorial, structurile specializate din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice teritoriale, care exercită controlul financiar în baza Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, cu modificările ulterioare, efectuează inspecția economico-financiară și se află în coordonarea metodologică a structurii de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 6. – Organele de inspecție economico-financiară au următoarele atribuții:

a) verifică operațiunile efectuate de operatorii economici în scopul creșterii veniturilor, reducerii cheltuielilor și diminuării arieratelor, în fundamentarea și execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

b) verifică exactitatea și realitatea înregistrărilor în evidențele financiar-contabile prevăzute de lege și de actele de constituire a operatorilor economici;

c) controlează respectarea indicatorilor economico-financiarilor aprobați prin bugetele de venituri și cheltuieli, de către operatorii economici, precum și respectarea modului de raportare a acestora;

d) verifică realitatea informațiilor cuprinse atât în documentația aferentă fundamentării sumelor acordate de la bugetul general consolidat pentru susținerea anumitor activități cât și în documentele justificative prevăzute de lege pentru acordarea acestora;

e) verifică la operatorii economici modul de organizare și exercitare a controlului intern și controlului financiar preventiv;

f) verifică modul în care operatorii economici, beneficiari ai finanțărilor rambursabile garantate de stat sau subîmprumutate, constituie și asigură sursele de

rambursare și de plată a dobânzilor, comisioanelor și/sau a celorlalte costuri, aferente finanțărilor rambursabile respective;

g) îndeplinește și alte atribuții stabilite, potrivit legii, în sarcina Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 7. - (1) Inspecția economico-financiară se exercită la sediul operatorilor economici sau al organului de inspecție economico-financiară, separat sau combinat, sub următoarele forme:

a) controlul ex-ante, care constă în verificarea fundamentării bugetelor de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici, a fundamentării sumelor acordate de la bugetul general consolidat pentru susținerea unor activități precum și verificările cu privire la constituirea și asigurarea surselor de plată a finanțărilor rambursabile garantate sau subîmprumutate de stat;

b) controlul operativ, care constă în verificarea unor activități sau operațiuni economico-financiare desfășurate în cursul exercițiului financiar curent; acesta se poate extinde asupra altor operațiuni relevante aflate în derulare;

c) controlul ex-post (ulterior), care constă în verificarea activității operatorilor economici conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, aferente exercițiilor financiare încheiate. Controlul financiar ex-post se desfășoară la solicitarea autorităților publice cu atribuții de control asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public. În toate cazurile în care se efectuează acțiuni de control financiar ex-post, un exemplar al actului de control întocmit, împreună cu copiile documentelor de valorificare, se transmite autorității care a solicitat verificarea.

(2) Inspecția economico-financiară poate aplica următoarele metode de control:

a) inspecție economico-financiară generală, care constă în activitatea de verificare a tuturor operațiunilor din cadrul obiectivelor stabilite conform legii și pentru întreaga perioadă supusă controlului;

b) inspecție economico-financiară parțială, care reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor operațiuni din cadrul obiectivelor stabilite pentru perioada controlată.

(3) Inspecția economico-financiară poate aplica următoarele proceduri de control:

a) studiul general prealabil, care constă în analiza elementelor esențiale și specifice ale activității ce urmează a se controla, pe baza cărora se identifică obiectivele inspecției;

b) analiza financiară, care constă în studiul modului de realizare a obiectivelor, factorii și influențele acestora asupra activității și rezultatelor financiare;

c) controlul documentar contabil, care constă în analiza unor operațiuni, procese sau fenomene economice, pe baza documentelor justificative, în scopul stabilirii legalității și realității operațiunilor și activităților economico-financiare;

d) controlul prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor, operațiunilor semnificative și activităților efectuate, în perioada supusă inspecției;

e) controlul electronic, care constă în activitatea de verificare a contabilității și a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare și testare asistate de instrumente informatice specializate.

(4) Organul de inspecție economico-financiară efectuează la sediul acestuia control documentar, care constă în: studiul general prealabil, analiza financiară, controlul electronic, analiza fundamentării bugetelor de venituri și cheltuieli, analiza realizării indicatorilor economico-financiar și influențele acestora asupra rezultatelor financiare ale operatorilor economici.

Art. 8. - (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, organele de inspecție economico-financiară au dreptul:

a) să aibă acces neîngrădit la registre, evidențe, documente, alte înscrisuri și să solicite copii certificate după acestea, necesare inspecției economico-financiare;

b) să efectueze controale în spații și în orice alte incinte în care se desfășoară activitatea, în prezența reprezentantului legal al operatorului economic sau a unei persoane desemnate de acesta;

c) să beneficieze din partea operatorilor economici controlați de spații de lucru adecvate și acces logistic corespunzător, necesare bunei desfășurări a inspecției economico-financiare, în condițiile în care există astfel de facilități;

d) să solicite informații și explicații, verbale și/sau în scris, în legătură cu obiectul inspecției economico-financiare, de la persoanele prevăzute la art. 18;

e) să solicite prezența reprezentantului legal al operatorului economic controlat sau altei persoane împuternicite la sediul organului de inspecție economico-financiară; odată cu solicitarea, după caz, se vor indica și documentele pe care acesta este obligat să le prezinte;

f) să stabilească obligațiile prevăzute de lege în cadrul termenului de prescripție prevăzut la art. 9, în sarcina operatorilor economici supuși inspecției economico-financiare;

g) să solicite efectuarea de expertize sau alte tipuri de controale specializate necesare finalizării acțiunii de inspecție economico-financiară. Expertizele fac parte din activitatea de documentare și fundamentare a raportului de inspecție economico-financiară;

h) să solicite altor autorități publice furnizarea de informații și documente care au legătură cu operatorul economic supus inspecției economico-financiare;

i) să verifice modul de îndeplinire a măsurilor dispuse prin actul administrativ financiar;

j) să sesizeze organele de urmărire penală la constatarea unor fapte care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală;

k) să efectueze acțiuni de documentare, analiză și urmărire a implementării unor reglementări la operatorii economici.

(2) Organele de inspecție economico-financiară sunt îndreptățite să constate, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt financiare și

să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Art. 9. - (1) Dreptul organului de inspecție economico-financiară de a stabili obligații în sarcina operatorilor economici se prescrie în termen de 5 ani de la încheierea exercițiului financiar, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor exercițiului financiar încheiat.

(3) Dreptul de a stabili obligații, după caz, în sarcina operatorilor economici controlați, se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Art. 10. - (1) Termenele prevăzute la art. 9 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului civil sau penal, după caz.

(2) Termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligațiile prevăzute de lege în sarcina operatorilor economici controlați, se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției economico-financiare și momentul emiterii dispoziției obligatorii.

Art. 11. - (1) Inspecția economico-financiară se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații în sarcina operatorilor economici.

(2) Perioada supusă inspecției economico-financiare începe de la sfârșitul perioadei precedentei verificări de aceeași natură și cu aceleași obiective, în condițiile alin. (1). În situația în care operatorul economic a fost supus unei verificări de către Curtea de Conturi, obiectivele avute în vedere de auditorul public extern nu mai pot fi supuse inspecției economico-financiare.

(3) În situația în care se constată abateri de la legalitate, care provin din exercițiile financiare anterioare celor verificate și care nu au făcut obiectul unui control anterior, perioada supusă inspecției economico-financiare se poate extinde și asupra acestora în condițiile alin. (1).

(4) Verificarea solicitărilor de la autorități publice adresate Ministerului Finanțelor Publice se efectuează, potrivit competențelor legale, dacă acestea nu au făcut obiectul unor controale anterioare.

CAPITOLUL III

Realizarea inspecției economico-financiare

Art. 12. - Competența de exercitare a inspecției economico-financiare, soluționarea conflictului de competență și delegarea competenței se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice, pentru structurile aparținând Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 13. - Selectarea operatorilor economici ce urmează a fi supuși inspecției economico-financiare este efectuată de către organul de inspecție economico-financiară competent, pe baza criteriilor de selecție care vor fi stabilite prin norme metodologice.

Art. 14. - (1) Înaintea desfășurării inspecției economico-financiară, organul de inspecție economico-financiară are obligația să înștiințeze operatorul economic în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție economico-financiară.

(2) După primirea avizului de inspecție economico-financiară, operatorul economic poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției economico-financiare. Amânarea se aprobă sau se respinge de către organul de inspecție economico-financiară prin decizie. În cazul în care organul

de inspecție economico-financiară a admis cererea de amânare a inspecției economico-financiare, acesta comunică operatorului economic data la care a fost reprogramată inspecția economico-financiară.

(3) Avizul de inspecție economico-financiară cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției economico-financiare;
- b) data de începere a inspecției economico-financiare;
- c) obiectivele inspecției economico-financiare și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției economico-financiare;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției economico-financiare.

(4) Avizul de inspecție economico-financiară se comunică operatorului economic, în scris, înainte de începerea inspecției economico-financiare, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru operatorii care au calitatea de mari contribuabili, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- b) cu 15 zile pentru ceilalți operatori.

(5) Avizul de inspecție economico-financiară se comunică la începerea inspecției economico-financiare în următoarele situații:

- a) în cazul efectuării unei inspecții economico-financiare la un operator economic aflat în procedura de insolvență;
- b) în cazul în care, ca urmare a unui control documentar, se impune începerea imediată a inspecției economico-financiare;
- c) pentru extinderea inspecției economico-financiare la alte obiective și perioade, decât cele cuprinse în avizul de inspecție economico-financiară.

(6) Emiterea avizului de inspecție economico-financiară nu este necesară:

- a) în cazul controlului documentar;
- b) în cazul unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii;
- c) în cazul refacerii inspecției economico-financiare ca urmare a unei decizii de soluționare a plângerii prealabile;

- d) pentru soluționarea unor cereri ale operatorului economic;
- e) în cazul unor acțiuni de documentare, analiză și urmărire a implementării unor reglementări legale.

(7) Operatorul economic poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție economico-financiară prevăzut la alin. (4).

(8) Data începerii inspecției economico-financiare este data menționată în registrul unic de control.

(9) Dacă inspecția economico-financiară nu începe la 15 zile de la data prevăzută în aviz, operatorul va fi înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției economico-financiare.

Art. 15. - (1) Inspecția economico-financiară se desfășoară, de regulă, în spațiile de lucru ale operatorilor economici controlați.

(2) Dacă nu există un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspecției economico-financiare, atunci aceasta se va putea desfășura la sediul organului de inspecție economico-financiară sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu operatorul economic.

(3) Inspecția economico-financiară se desfășoară, de regulă, în timpul programului de lucru al operatorului economic. Inspecția economico-financiară se poate desfășura și în afara programului de lucru al operatorului economic, cu acordul scris al acestuia și cu aprobarea conducătorului organului de inspecție economico-financiară.

Art. 16. - (1) Durata efectuării inspecției economico-financiare este stabilită de organele de inspecție, în funcție de obiectivele stabilite, și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) În cazul operatorilor economici care au calitatea de mari contribuabili, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și a celor care au sedii secundare, durata inspecției economico-financiare nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Acțiunea de inspecție economico-financiară poate fi suspendată ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta. Condițiile și modalitățile de suspendare se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) La calculul duratei inspecției economico-financiare nu sunt incluse perioadele în care acțiunea de inspecție economico-financiară este suspendată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), ministrul finanțelor publice, poate dispune efectuarea de misiuni de inspecție economico-financiară pe perioada derulării programelor de interes național și strategic stabilite prin acte normative, la operatorii economici reprezentativi în domeniul vizat.

Art. 17. - (1) Inspecția economico-financiară va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru realizarea obiectivelor inspecției economico-financiare.

(2) Inspecția economico-financiară va fi efectuată în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a operatorului economic și să utilizeze eficient timpul destinat inspecției economico-financiare.

(3) Inspecția economico-financiară se efectuează o singură dată pentru fiecare exercițiu financiar, pentru obiectivele prevăzute la art. 6 lit. b). Prin excepție, Ministerul Finanțelor Publice poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției economico-financiare și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele inspecției economico-financiare.

(4) Activitatea de inspecție economico-financiară se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare aprobate în condițiile stabilite prin ordin al Ministrului Finanțelor Publice, care vor fi corelate în prealabil cu programul de activitate al Curții de Conturi.

(5) La începerea inspecției economico-financiare, organul de inspecție economico-financiară este obligat să prezinte operatorului economic legitimația de inspecție și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de inspecție

economico-financiară. Începerea inspecției economico-financiare trebuie consemnată în registrul unic de control.

(6) La finalizarea inspecției economico-financiare, operatorul economic este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspecția economico-financiară. În declarație se va menționa și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de operatorul economic.

Art. 18. – (1) Operatorul economic are obligația să coopereze cu organele de inspecție economico-financiară în vederea determinării stării de fapt financiare, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) La începerea inspecției economico-financiare, operatorul economic va fi informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile operatorului economic sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, organul de inspecție economico-financiară se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații.

(3) Pe toată durata desfășurării inspecției economico-financiare operatorii economici supuși acesteia au dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 19. - (1) Operatorul economic va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției economico-financiare asupra constatărilor rezultate din inspecția economico-financiară.

(2) Organul de inspecție economico-financiară prezintă operatorului economic proiectul de raport de inspecție economico-financiară, care conține constatările și consecințele lor, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în scris, cu excepția cazului în care operatorul economic renunță la acest drept.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate operatorului economic în timp util.

(4) Operatorul economic are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției economico-financiare, în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii proiectului de raport de inspecție economico-financiară. După analizarea punctului de vedere prezentat de operatorul economic, organul de inspecție economico-financiară va proceda la definitivarea raportului de inspecție economico-financiară.

Art. 20. - (1) Organele de inspecție economico-financiară vor sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției economico-financiare care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) organele de inspecție economico-financiară au obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspecție economico-financiară și de către operatorul economic supus inspecției economico-financiare, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea operatorului economic. În cazul în care cel supus inspecției economico-financiare refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspecție economico-financiară va consemna acest lucru în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat operatorului economic.

Art. 21. - (1) Rezultatul inspecției economico-financiare se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție economico-financiară, în care se prezintă constatările inspecției economico-financiare din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție economico-financiară se întocmește la finalizarea inspecției economico-financiare și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obiectivele verificate. În cazul în care operatorul economic și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 19 alin. (4), raportul de inspecție economico-financiară cuprinde și opinia organului de inspecție economico-financiară, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) În baza constatărilor din rapoartele de inspecție economico-financiară se dispun măsuri prin dispoziție obligatorie emisă de organul de inspecție economico-financiară competent.

(4) Dispoziția obligatorie se comunică operatorilor economici controlați în termen de 10 zile de la data înregistrării raportului de inspecție economico-financiară la organul de inspecție economico-financiară.

(5) Măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie pentru plata obligațiilor datorate, înlăturarea, corectarea, prevenirea neregulilor constatate în activitatea operatorilor economici controlați, recuperarea pagubelor produse și pentru suspendarea aplicării măsurilor care contravin reglementărilor financiar-contabile, sunt obligatorii de la data comunicării acesteia.

Art. 22. - (1) Sumele cuvenite bugetului general consolidat, stabilite prin rapoartele de inspecție economico-financiară și înscrise în dispoziția obligatorie constituie creanțe bugetare. Dispoziția obligatorie constituie titlu de creanță.

(2) Pentru creanțele bugetare prevăzute la alin. (1) se datorează accesorii calculate conform dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data încasării acestora de către operatorul economic verificat sau de la termenele scadente ale obligațiilor de plată.

(3) Creanțelor bugetare și accesoriilor aferente, stabilite de organele de inspecție economico-financiară competente, li se aplică reglementările legale în vigoare referitoare la colectarea creanțelor fiscale.

Art. 23. - (1) Împotriva dispoziției obligatorii se poate formula plângere prealabilă în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Soluționarea plângerilor prelabile formulate împotriva dispoziției obligatorii se face de către Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Plângerea prealabilă nu suspendă executarea dispoziției obligatorii.

Art. 24. - (1) La solicitarea organelor de inspecție economico-financiară, conducerea și personalul operatorilor economici controlați au, potrivit legii, obligația:

a) să transmită actele, documentele și înscrisurile solicitate, la termenele și în structura stabilită;

b) să permită accesul neîngrădit în sediul operatorului economic, precum și în spațiile și orice alte incinte în care se desfășoară activitatea economică;

c) să asigure spații de lucru adecvate și acces logistic corespunzător, în condițiile în care dețin astfel de facilități;

d) să furnizeze informații și explicații verbale și/sau în scris, după caz, în legătură cu obiectul inspecției economico-financiare;

e) să asigure sprijinul și condițiile necesare bunei desfășurări a inspecției economico-financiare și pentru clarificarea constatărilor;

f) să se conformeze, în termenele stabilite, măsurilor dispuse prin actul administrativ financiar.

(2) La solicitarea organelor de inspecție economico-financiară, conducătorii operatorilor economici controlați au obligația să prezinte fundamentări, analize, situații, raportări și orice alte informații cu privire la indicatorii economico-financiar din bugetele de venituri și cheltuieli.

(3) Directorul economic, contabilul șef și persoanele cu atribuții în exercitarea controlului managerial al operatorului economic sunt obligate să informeze, în scris, Ministerul Finanțelor Publice, în legătură cu efectuarea pe propria răspundere a conducătorului operatorului economic, a unor operațiuni care nu îndeplinesc condițiile de legalitate, precum și în legătură cu cele constatate prin rapoarte anuale de control intern managerial.

(4) Conducătorii operatorilor economici au obligația să furnizeze informațiile solicitate de organele de inspecție economico-financiară pentru efectuarea acțiunilor de documentare, analiză și urmărire a implementării unor reglementări.

CAPITOLUL IV

Contravenții și sancțiuni

Art. 25. - (1) Constituie contravenție nerespectarea de către operatorii economici controlați a prevederilor art. 4 și art. 24 din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) se sancționează cu amendă, astfel:

a) de la 30.000 lei la 40.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 24 alin. (1) lit. b) și f);

b) de la 20.000 lei la 30.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 4, art. 24 alin. (1) lit. d), e) și alin. (3);

c) de la 10.000 lei la 20.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 24 alin. (1) lit. a) și alin. (4);

d) de la 5.000 lei la 10.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 24 alin. (1) lit. c) și alin. (2).

(3) Amenzile contravenționale prevăzute la alin. (2) se aplică operatorilor economici controlați sau persoanelor fizice responsabile, după caz.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de inspecție economico-financiare.

(5) Sumele încasate din amenzile aplicate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență se fac venituri la bugetul de stat.

(6) Limitele amenzilor contravenționale prevăzute în prezenta ordonanță de urgență se actualizează, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

(7) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 26. – (1) Ministerul Finanțelor Publice elaborează norme metodologice privind înființarea, organizarea, funcționarea și structura organizatorică a inspecției economico-financiare, aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Modul de organizare și exercitare a controlului financiar de gestiune la nivelul operatorilor economici se stabilește prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 27. – Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului se calculează conform normelor legale în vigoare la data când au început să curgă.

Art. 28. – (1) Controalele financiare nefinalizate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se vor continua potrivit Legii nr. 30/1991, cu modificările ulterioare, Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 889/2005 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și procedurilor în vigoare la data începerii acestora.

(2) Plângerile prealabile depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență împotriva proceselor-verbale de control financiar, se soluționează potrivit Normelor metodologice privind soluționarea plângerilor prealabile formulate împotriva proceselor-verbale de control financiar încheiate în baza Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii Financiare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2160/2010.

Art. 29. - Normele metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice aprobate prin Ordinul ministrului

finanțelor publice nr. 889/2005 rămân aplicabile până la data aprobării normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, în măsura în care nu contravin prevederilor acesteia.

Art. 30. - Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, precum și cu orice alte dispoziții legale.

Art. 31. - Dispozițiile art. 25 intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 32. - La articolul 29 alineatul (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 12 noiembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

“c) persoanele cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, pentru contravențiile prevăzute la art. 27, cu excepția celor de la lit. d), e) și j).”

Art. 33. – Prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică numai operatorilor economici definiți la art. 3 pct. 5.

Art. 34. - La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se abrogă Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 27 martie 1991, cu modificările

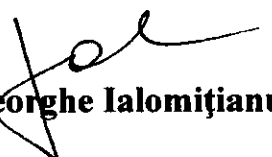
ulterioare.

PRIM – MINISTRU

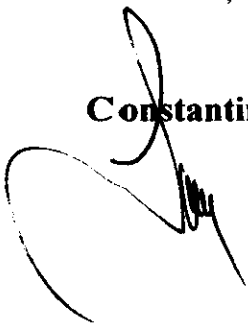

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice

Gheorghe Ialomițianu

Ministrul administrației și internelor

Constantin Traian Igaș

București, 02.11.2011

Nr. 94

